

V. DIN JURISPRUDENȚA CCR

THE ACTIVITY OF ROMANIA'S CONSTITUTIONAL COURT

With respect to the Constitutional Court's activity, in the **Official Journal** several decisions (allowed constitutional challenges) have been published, with regard to: articles from the Penal Procedure Code of Romania (on the bringing forth of charges, clarifications and requests), Law no. 198/2004 on measures prior to the construction of motorways and national roads, the Land Law no. 18/1991, Government Emergency Ordinance no. 34/2013 on the organization, administration and exploitation of the permanent meadows and for the amending and supplementing the Land Law no. 18/1991, Law no. 682/2002 concerning witness protection, Government Emergency Ordinance no. 34/2006 regarding the attribution of procurement contracts.

Furthermore, on the **Constitutional Court's website**, the following have been published: a decision regarding the Penal Procedure Code of Romania (concerning the procedure for forfeiture or abolition of a document in case of dismissal), as well as a decision regarding Government Emergency Ordinance no. 33/2007 on the organization and functioning of ANRE (Romanian Energy Regulatory Authority).

Neconstituționalitate: Art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale

În M. Of. nr. 152 din 3 martie 2015, s-a publicat D.C.C. nr. 12/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor **art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale** (M. Of. nr. 487 din 31 mai 2004), **în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004** privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale (M. Of. nr. 740 din 31 octombrie 2008), raportate la sintagma „*la data întocmirii raportului de expertiză*” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică (rep. M. Of. nr. 472 din 5 iulie 2011).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorii excepției în fața instanței care a sesizat Curtea, îl constituie prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 198/2004, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică. Curtea, observând data introducerii cererii de chemare în judecată, respectiv 17 aprilie 2008, precum și concluziile formulate de autorii excepției, constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

Curtea constată că Legea nr. 198/2004 a fost abrogată prin art. 35 lit. c) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 853 din 20 decembrie 2010), însă prevederile **art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008**, continuă să își producă efectele juridice în cauza dedusă judecătii, constituind temeiul cererii de chemare în judecată, astfel încât, potrivit D.C.C. nr. 786/2011 (M. Of. nr. 549 din 3 august 2011), Curtea a examinat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004.

Vom prezenta, în continuare, conținutul **art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 și al art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994**.

- **Art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004** prevede: „[...] *Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art. 21-27 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii. [...]*”;

- **Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994** prevede: „La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, **la data întocmirii raportului de expertiză**, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia”.

D.C.C. nr. 12/2015

Prin Decizia nr. 12/2015, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate formulată în Dosarul nr. 14.695/3/2008/a1 al ÎCCJ - Secția I civilă și constată că **prevederile art. 9 teza a doua din Legea**

nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică sunt neconstituționale.

Neconstituționalitate: Art. 374 („Aducerea la cunoștință a învinuirii, lămuriri și cereri”) alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală (M. Of. nr. 174 din 13 martie 2015)

În M. Of. nr. 174 din 13 martie 2015, s-a publicat D.C.C. nr. 76/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 374 alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală.

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 374 („Aducerea la cunoștință a învinuirii, lămuriri și cereri”) alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală.

Art. 374 alin. (7) prevede: „Probele administrate în cursul urmăririi penale și necontestate de către părți nu se readministrează în cursul cercetării judecătorești. Acestea sunt puse în dezbateră contradictorie a părților și sunt avute în vedere de instanță la deliberare”.

D.C.C. nr. 76/2015

Prin Decizia nr. 76/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 23.361/3/2013 al Tribunalului București – Secția I penală și a constatat că soluția legislativă de excludere a procurorului de la dezbateră contradictorie a probelor cuprinsă în art. 374 alin. (7) teza a doua din Codul de procedură penală este neconstituțională.

Neconstituționalitate: Art. 78 alin. (1¹) și (1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 4 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014

În M. Of. nr. 175 din 13 martie 2015, s-a publicat D.C.C. nr. 13/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (1¹) și (1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, art. 78 alin. (1²) din Legea fondului funciar nr.

18/1991 (rep. M. Of. nr. 1 din 5 ianuarie 1998; cu modif. ult.) în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014 pentru aprobarea O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 și a dispozițiilor art. 3 lit. e), **art. 4 alin. (1) în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014** și art. 12 alin. (3) din **O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991** (M. Of. nr. 267 din 13 mai 2013; cu modif. ult.).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile **art. 78 alin. (1¹)-(1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 4 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.**

- **Art. 78 alin. (1¹) din Legea fondului funciar nr. 18/1991** prevede: „*Schimbarea categoriei de folosință în alte categorii de folosință a pajiștilor, înregistrate ca atare la data de 1 ianuarie 2007, așa cum este prevăzut în primul paragraf al alin. (2) al art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 30 din 31 ianuarie 2009, în Registrul agricol, este interzisă*”.

- **Art. 78 alin. (1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991** prevede: „*Actele administrative sau juridice emise ori încheiate cu nerespectarea prevederilor alin. (11) sunt lovite de nulitate absolută*”.

- **Art. 4 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2013** prevede: „*Deținătorii de pajiști, astfel cum sunt definiți la art. 2 lit. f), sunt obligați să mențină suprafața totală ocupată cu pajiști la 1 ianuarie 2007, așa cum este prevăzut în primul paragraf al alin. (2) al art. 6 din Regulament, și înregistrată în registrul agricol ca pășune/fâneață la acea dată, inclusiv cele aflate în administrarea ADS*”.

D.C.C. nr. 13/2015

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 13/2015, a admis excepția de neconstituționalitate formulată în Dosarul nr. 1.359/210/2013 al Tribunalului Arad – Secția civilă și a constatat că **prevederile art. 78 alin. (1¹) și (1³) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 sunt constituționale în măsura în care schimbarea categoriei de folosință a pajiștilor în Registrul agricol se realizează de la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.**

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate, formulată de aceiași autori în dosarul aceleiași instanțe, și a constatat că **prevederile art. 4 alin. (1) din O.U.G. nr. 34/2013, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014 pentru aprobarea O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, sunt constituționale în măsura în care obligația de menținere în categoria de folosință a pajiștilor incumbă deținătorilor de pajiști înregistrate ca atare în Registrul agricol la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 34/2013.**

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 13/2015

După cum am menționat mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat și cu privire la dispozițiile art. 78 alin. (1²) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014, și asupra dispozițiilor art. 3 lit. e) și art. 12 alin. (3) din O.U.G. nr. 34/2013 privind organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor permanente și pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Conținutul dispozițiilor sus-menționate

– Art. 78 alin. (1²) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 prevede: „*Fac excepție de la prevederile alin. (11) terenurile ocupate de pajiști care, prin degradare sau poluare, și-au pierdut total ori parțial capacitatea de producție, terenuri pe care se vor executa lucrări de ameliorare și amenajare, potrivit reglementărilor legale în vigoare*”.

– Art. 3 lit. e) din O.U.G. nr. 34/2013 dispune: „*Sunt supuse regimului de organizare, administrare și exploatare următoarele categorii de pajiști: (...) e) pajiști proprietate privată a persoanelor fizice și juridice*”.

– Art. 12 alin. (3) din O.U.G. nr. 34/2013 prevede: „*Beneficiarii constituirii și reconstituirii dreptului de proprietate potrivit legilor proprietății au obligația de a menține categoria de folosință pajiști*”.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate, formulată de aceiași autori în dosarul aceleiași instanțe, și a constatat că prevederile art. 78 alin. (1²) din Legea nr. 18/1991, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 86/2014, art. 3 lit. e) și art. 12 alin. (3) din O.U.G. nr. 34/2013 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Neconstituționalitate: Art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor (M. Of. nr. 185 din 18 martie 2015)

Soluție CCR	Act normativ	Articol
Neconstituțional	Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor	art. 19

În M. Of. nr. 185 din 18 martie 2015, s-a publicat **D.C.C. nr. 67/2015** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor (rep. M. Of. nr. 288 din 18 aprilie 2014).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor.

Art. 19 din Legea nr. 682/2002 prevede: „*Persoana care are calitatea de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 [martorul este persoana care se află în una dintre următoarele situații: (...) 1. are calitatea de martor, potrivit Codului de procedură penală, și prin declarațiile sale furnizează informații și date cu caracter determinant în aflarea adevărului cu privire la infracțiuni grave sau care contribuie la prevenirea producerii ori la recuperarea unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni], și care a comis o infracțiune gravă, iar înaintea sau în timpul urmăririi penale ori al judecării denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit astfel de infracțiuni beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege*”.

D.C.C. nr. 67/2015

Prin Decizia nr. 67/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Public în Dosarul nr. 7.155/303/2013 (190/2014) al Curții de Apel București – Secția I Penală și a constatat că **soluția legislativă reglementată de art. 19 din Legea nr. 682/2002, care exclude de la beneficiul reducerii la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege persoana care are calitate de martor, în sensul art. 2 lit. a) pct. 1 din lege, și care nu a comis o infracțiune gravă, este neconstituțională.**

Neconstituționalitate: Art. 271² alin. (1) și (2) O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică

Soluție CCR	Act normativ	Articol
Neconstituțional	O.U.G. nr. 34/2006 (M. Of. nr. 418 din 15 mai 2006; cu modif. ult.)	art. 271 ² alin. (1) și (2)
Constituțional		art. 271 ¹ și art. 271 ² alin. (3)-(6)

În M. Of. nr. 188 din 19 martie 2015, s-a publicat **D.C.C. nr. 5/2015** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 271¹ și art. 271² O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii (M. Of. nr. 418 din 15 mai 2006; cu modif. ult.).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Art. 271² alin. (1) prevede: „În cazul în care contestația este respinsă de către Consiliu sau de către instanța de judecată, atunci când contestatorul se adresează direct instanței, autoritatea contractantă are obligația de a reține garanția de bună conduită de la momentul rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată. Reținerea se aplică pentru loturile la care contestația a fost respinsă”.

Art. 271² alin. (2) dispune: „Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care contestatorul renunță la contestație/cerere/plângere”.

D.C.C. nr. 5/2015

Prin Decizia nr. 5/2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 1.020/59/2014 al Curții de Apel Timișoara – Secția contencios administrativ și fiscal și a constatat că **dispozițiile art. 271² alin. (1) și (2) O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt neconstituționale.**

Alte precizări cu privire la D.C.C. nr. 5/2015

După cum am menționat mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat și cu privire la dispozițiile art. 271¹ și 271² alin. (3)-(6) O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii.

Conținutul dispozițiilor sus-menționate

– Art. 271¹ are următorul conținut: „(1) În scopul de a proteja autoritatea contractantă de riscul unui eventual comportament necorespunzător, contestatorul are obligația de a constitui garanția de bună conduită pentru întreaga perioadă cuprinsă între data depunerii contestației/cererii/plângerii și data rămânerii definitive a deciziei Consiliului/hotărârii instanței de judecată de soluționare a acesteia.

(2) Contestația/Cererea/Plângerea va fi respinsă în cazul în care contestatorul nu prezintă dovada constituirii garanției prevăzute la alin. (1).

(3) Garanția de bună conduită se constituie prin virament bancar sau printr-un instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară ori de o societate de asigurări și se depune în original la sediul autorității contractante și în copie la Consiliu sau la instanța de judecată, odată cu depunerea contestației/cererii/plângerii.

(4) Cuantumul garanției de bună conduită se stabilește prin raportare la valoarea estimată a contractului ce urmează a fi atribuit, astfel:

a) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b);

b) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 10.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

c) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. a) și b), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 25.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției;

d) 1% din valoarea estimată, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2) lit. c), dar nu mai mult decât echivalentul în lei a 100.000 euro, la cursul BNR de la data constituirii garanției.

(5) Garanția de bună conduită trebuie să aibă o perioadă de valabilitate de cel puțin 90 de zile, să fie irevocabilă și să prevadă plata necondiționată la prima cerere a autorității contractante, în măsura în care contestația/cererea/plângerea va fi respinsă.

(6) În cazul în care, în ultima zi de valabilitate a garanției de bună conduită, decizia Consiliului sau hotărârea instanței de judecată nu este rămasă definitivă, iar contestatorul nu a prelungit valabilitatea garanției de bună conduită în aceleași condiții de la alin. (1)-(5), autoritatea contractantă va reține garanția de bună conduită. Prevederile art. 271² alin. (3)-(5) se aplică în mod corespunzător.

(7) Prevederile alin. (1)-(6) se aplică în mod corespunzător și în situația în care plângerea împotriva deciziei Consiliului este formulată de o altă persoană decât autoritatea contractantă sau contestator, conform art. 281¹.

- Art. 271² prevede la alin. (3)-(6) următoarele: „(3) Măsura prevăzută la alin. (1) nu va fi aplicată în cazul în care Consiliul/instanța de judecată respinge contestația ca rămasă fără obiect sau în cazul în care s-a renunțat la contestație/cerere/plângere, ca urmare a adoptării de către autoritatea contractantă a măsurilor de remediere necesare, în condițiile art. 256³ alin. (1).

(4) În situația în care Consiliul admite contestația, respectiv instanța competentă admite plângerea formulată împotriva deciziei Consiliului de respingere a contestației, autoritatea contractantă are obligația de a restitui contestatorului garanția de bună conduită, în cel mult 5 zile de la momentul rămânerii definitive a deciziei/hotărârii.

(5) În situația în care contestatorul se adresează direct instanței de judecată și aceasta admite cererea introdusă, prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) Sumele încasate de autoritatea contractantă din executarea garanției de bună conduită reprezintă venituri ale autorității contractante”.

Prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată în Dosarul nr. 1.020/59/2014 al Curții de Apel Timișoara - Secția contencios administrativ și fiscal și a constatat că dispozițiile art. 271¹ și ale art. 271² alin. (3)-(6) O.U.G. nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Neconstituționalitate: Art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale

În M. Of. nr. 152 din 3 martie 2015, s-a publicat D.C.C. nr. 12/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi

și drumuri naționale (M. Of. nr. 487 din 31 mai 2004), în forma anterioară modificărilor aduse prin **Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004** privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale (M. Of. nr. 740 din 31 octombrie 2008), raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din **Legea nr. 33/1994** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică (rep. M. Of. nr. 472 din 5 iulie 2011).

Obiectul excepției de neconstituționalitate

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat de autorii excepției în fața instanței care a sesizat Curtea, îl constituie prevederile art. 9 alin. (3) din **Legea nr. 198/2004**, astfel cum a fost modificat prin O.U.G. nr. 228/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și dispozițiile art. 26 alin. (2) din **Legea nr. 33/1994** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică. Curtea, observând data introducerii cererii de chemare în judecată, respectiv 17 aprilie 2008, precum și concluziile formulate de autorii excepției, constată că obiectul acesteia îl constituie, în realitate, prevederile art. 9 teza a doua din **Legea nr. 198/2004** privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin **Legea nr. 184/2008** pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din **Legea nr. 33/1994** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică.

Curtea constată că **Legea nr. 198/2004** a fost abrogată prin art. 35 lit. c) din **Legea nr. 255/2010** privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local (M. Of. nr. 853 din 20 decembrie 2010), însă prevederile **art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008**, continuă să își producă efectele juridice în cauza dedusă judecătii, constituind temeiul cererii de chemare în judecată, astfel încât, potrivit D.C.C. nr. 786/2011 (M. Of. nr. 549 din 3 august 2011), Curtea a examinat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 teza a doua din **Legea nr. 198/2004**.

Vom prezenta, în continuare, conținutul **art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004** și al **art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994**.

– **Art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004** prevedea: „[...] *Acțiunea formulată în conformitate cu prevederile prezentului articol se soluționează potrivit dispozițiilor art. 21-27 din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, în ceea ce privește stabilirea despăgubirii. [...]*”;

– **Art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994** prevede: „*La calcularea cuantumului despăgubirilor, experții, precum și instanța vor ține seama de prețul cu care se vând, în*

mod obișnuit, imobilele de același fel în unitatea administrativ-teritorială, la data întocmirii raportului de expertiză, precum și de daunele aduse proprietarului sau, după caz, altor persoane îndreptățite, luând în considerare și dovezile prezentate de aceștia”.

D.C.C. nr. 12/2015

Prin Decizia nr. 12/2015, Curtea Constituțională admite excepția de neconstituționalitate formulată în Dosarul nr. 14.695/3/2008/a1 al ÎCCJ - Secția I civilă și constată că **prevederile art. 9 teza a doua din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, în forma anterioară modificărilor aduse prin Legea nr. 184/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale, raportate la sintagma „la data întocmirii raportului de expertiză” cuprinsă în dispozițiile art. 26 alin. (2) din Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică sunt neconstituționale.**